

W ramach tej części zarzutu wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi dokonanie porównania oznaczeń na podstawie niezweryfikowanego twierdzenia o powszechnej znajomości lub wysoce odróżniającym charakterze znaku towarowego „Rioja”.

- B. Zarzut drugi dotyczy naruszenia w drodze analogii art. 43 rozporządzenia nr 40/94⁽⁵⁾, obecnie art. 42 rozporządzenia nr 207/2009.

Wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi ograniczenie wykazu towarów i usług rzeczywiście wskazanych z powodu oświadczenia o przyszłym sposobie używania zgłoszonego znaku towarowego, co jest możliwe wyłącznie w przypadku znaków towarowych zarejestrowanych od przynajmniej pięciu lat i z zastrzeżeniem uprzedniego przedstawienia dowodu używania zażądanego przez właściciela znaku towarowego zakwestionowanego na podstawie art. 42 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. (Dz.U. L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rec. s. I-5507.

⁽³⁾ Rec. s. I-5421.

⁽⁴⁾ Rec. s. I-2779.

⁽⁵⁾ Dz.U. 1994, L 11, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-397/10)

(2010/C 301/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-P. Keppenne i I.V. Rogalski, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie że nakładając następujące obowiązki dotyczące działalności agencji pracy czasowej: wyłączność działalności polegającej na dostawie pracy w przedmiocie działalności przedsiębiorstwa (na obszarze regionu Bruksela-Stolica) szczególnie forma prawna (na obszarze regionu Bruksela-Stolica) oraz posiadanie minimalnego kapitału zakładowego w wysokości 30 987 EUR (w regionie Flandria), Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 TFUE;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Komisja podnosi trzy zarzuty dotyczące naruszenia art. 56 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W pierwszym zarzucie skarżąca twierdzi, że wymóg wyłączności działalności polegającej na dostawie pracy w przedmiocie działalności przedsiębiorstwa stanowi znaczną przeszkodę dla przedsiębiorstw z siedzibą w innych państwach członkowskich, które są upoważnione do wykonywania tam działalności o innym charakterze. Środek ten zobowiązuje bowiem rzeczzone przedsiębiorstwa do dokonania zmiany ich statutu w celu nawet czasowego świadczenia usług, w regionie Bruksela-Stolica.

W drugim zarzucie Komisja podnosi, że obowiązek posiadania przez spółkę z siedzibą w innym państwie członkowskim szczególnej formy lub statusu prawnego stanowi znaczne ograniczenie swobody świadczenia usług. Cel ochrony pracowników, na który tytułem uzasadnienia powołuje się pozwana mógłby bowiem zostać osiągnięty przez środki mniej ograniczające, takie jak obowiązek aby przedsiębiorstwo wykazało, że posiada odpowiednie ubezpieczenie.

W trzecim zarzucie strona skarżąca krytykuje wreszcie przewidziany przez region Flandria obowiązek posiadania minimalnego kapitału zakładowego w wysokości 30 987 EUR, ponieważ wymóg taki oznacza, że niektóre przedsiębiorstwa z siedzibą w innych państwach członkowskich mogłyby być zmuszone do zmiany ich kapitału zakładowego w celu nawet czasowego świadczenia usług w Belgii. Środki mniej ograniczające, takie jak kaucja lub zawarcie umowy ubezpieczenia, umożliwiłyby osiągnięcie celu ochrony pracowników, do jakiego dąży pozwana.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2010 r. w sprawie T-177/07, Mediaset SpA przeciwko Komisji Europejskiej popieranej przez Sky Italię Srl, wniesione w dniu 6 sierpnia 2010 r. przez Mediaset SpA

(Sprawa C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Mediaset SpA (przedstawiciele: K. Adamantopoulos, Dikigoros i G Rossi, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Sky Italia Srl

Żądania wnoszącej odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie T-177/07;